

ψυχὴ πάσαι ἀθάνατος. τὸ γὰρ ἀεικίνητον ἀθάνατον. τὸ
 δ' ἄλλο κινεῖται καὶ τὸ ἄλλου κινούμενον, παύσειν ἔχει κινήσεως,
 παύσειν ἔχει ζωῆς. μόνον δὲ τὸ αὐτὸ κινεῖται, ἀλλ' οὐκ ἀπολείπει
 ἐαυτὸ, οὕτως γὰρ κινούμενον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσα κινεῖται
 τοῦτο παύσει κινήσεως καὶ ἀρχὴ κινήσεως. ἀρχὴ δ' ἀκίνητον.
 ἐξ ἀρχῆς γὰρ ἀνάγκη καὶ τὸ γινόμενον γίνεσθαι, αὐτὴν
 δὲ μὴδ' ἐξ ἑνός. εἰ γὰρ ἐκ τοῦ ἀρχῆς γίνοιτο, οὐκ ἂν
 (πάν) ἐξ ἀρχῆς γίνοιτο. ἐπειδὴ δ' ἀκίνητόν ἐστι καὶ ἀδιά-
 φθορον αὐτὸ ἀνάγκη εἶναι. ἀρχῆς γὰρ δὴ ἀπογορεύει οὐδ' αὐτὴ
 ποτ' ἐκ τοῦ οὗτος ἄλλο ἐξ ἐκείνης γενέσθαι, εἴπερ ἐξ ἀρχῆς
 δεῖ τὰ πάντα γίνεσθαι. οὕτω δὲ κινήσεως μὲν ἀρχὴ τὸ
 αὐτὸ αὐτὸ κινεῖται. τοῦτο δ' οὐδ' ἀπογίνεσθαι οὐδὲ γίνεσθαι
 δύναται, ἢ πάντα τ' οὐρανὸν πάντα τε γένεον οὐρανέσου-
 σαν σθῆναι καὶ μῆτορ' εὐδὲς ἔχειν ὅθεν κινηδέναι γε-
 νέσθαι. ἀθανάτου δὲ σερασιμένου τοῦ ὑπ' ἑαυτοῦ κινου-
 μένου, ψυχῆς οὐσίαν τε καὶ λόγον τοῦτον αὐτὸν τις γίγναι
 οὐκ ἀδύνατον. πάν γὰρ σῶμα, ὃ μὲν ἔξωθεν τὸ κινεῖ-
 σθαι ἄψυχον, ὃ δ' ἐνδοθεν αὐτῷ ἐξ αὐτοῦ ἐμψυχον, ὡς λαύτης
 οὖτος φύσεως ψυχῆς. εἰ δ' ἐστὶ τοῦδ' οὕτως ἔχειν, μὴ ἄλλο τι
 εἶναι τὸ αὐτὸ ἐαυτὸ κινεῖται ἢ ψυχὴν, ἐξ ἀνάγκης ἀκίνητόν τι
 καὶ ἀθάνατον ψυχὴ ἂν εἴη. [Περὶ μὲν ἀθανασίας αὐτῆς ἐπὶ αὐτῆς.]

[ὅσοις καὶ ὁ ἀλλοτὸς δύναιτο.]

μυθεῖν... ἀδυνάτου δόξαν εἶχεν καὶ μεγίστην ἀδυναμίαν,
ἐν ᾗ βαρυσκοπέωντος εἰς συναισθύναν τοῦ καὶ πέγχεσθαι
πρὸς καταδοξίαν καὶ τὴν αὐτῶν αἰσῶν γενομένην, ἀπ' ὧν
ἀμετάσταντος μέχρι θανάτου, δαυτὸν γὰρ εἶναι ἄδυνατον δια-
βίου, ὡς δὲ δύναιτο...

(Nyal. Prolegomena Bibl. B' 361. 5)

(Nyal. Prolegomena Bibl. B' 361. 5)